

ZARZĄDZENIE NR 2/10
WÓJTA GMINY DZIADKOWICE
z dnia 21 grudnia 2010 r.

w sprawie przygotowania projektów uchwał rady gminy.

Na podstawie art. 30, ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się treść projektów uchwał, które wniesione zostaną pod obrady III sesji Rady Gminy Dziadkowice w sprawie

- 1) wyboru przedstawiciela do składu rady społecznej działającej przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Siemiatyczach;
- 2) zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Żurobice;
- 3) zaciągnięcia kredytu na wyprzedzające finansowanie działania finansowanego w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

§ 2. Upoważnia się Skarbnika Gminy do przedstawienia w czasie obrad Rady Gminy projektu uchwały, wymienionej w § 1, pkt 3, wraz z uzasadnieniem potrzeby jej podjęcia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WÓJT
mgr Marian Skomorowski

ZAŁĄCZNIK NR 1
DO ZARZĄDZENIA NR 2/10
WÓJTA GMINY DZIADKOWICE
Z DNIA 21 GRUDNIA 2010 R.

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY DZIADKOWICE**

z dnia

**w sprawie wyboru przedstawiciela do składu rady społecznej działającej przy
Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Siemiatyczach.**

Na podstawie art. 45, ust. 1, pkt 2, lit. b ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, ost. zm. Dz. U. z 2006 r. Nr 143, poz. 1032), art. 18, ust. 2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Wybiera się na przedstawiciela gminy Dziadkowice w Radzie Społecznej, działającej przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Siemiatyczach, pana Dariusza Stachowiaka.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Adam Cwalina

ZAŁĄCZNIK NR 2
DO ZARZĄDZENIA NR 2/10
WÓJTA GMINY DZIADKOWICE
Z DNIA 21 GRUDNIA 2010 R.

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY DZIADKOWICE**

z dnia

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Żurobice.

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.), w związku z § 10, ust. 2, pkt 2, lit. a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. Nr 38, poz. 220, ost. zm. Dz. U. z 2010 r. Nr 65, poz. 417) uchwala się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Żurobice, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Adam Cwalina

Załącznik do uchwały nr
Rady Gminy Dziadkowice
z dnia

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI ŻUROBICE

GMINA DZIADKOWICE

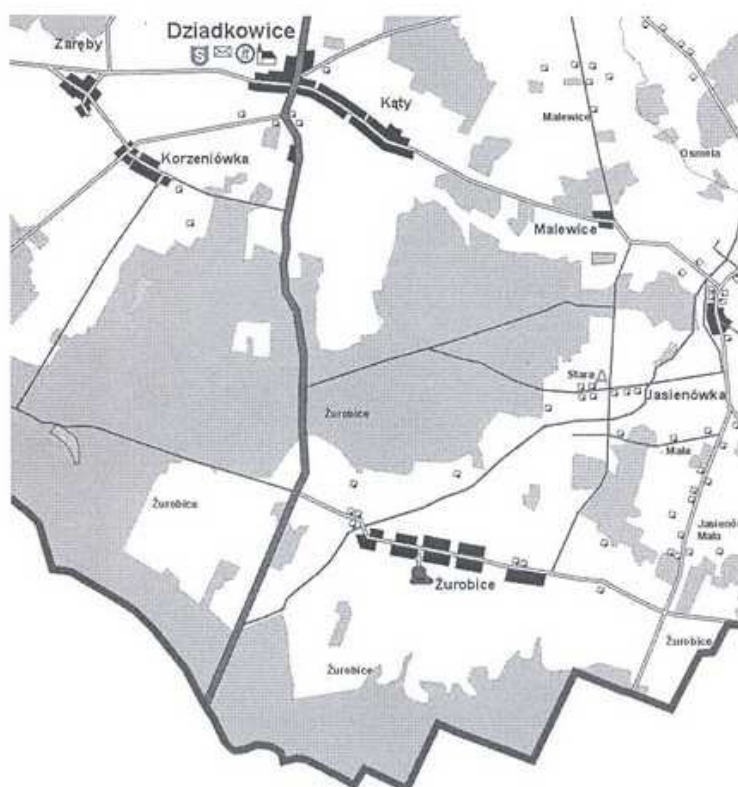
Żurobice, grudzień 2010

Spis treści

1. Charakterystyka miejscowości.....	4
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.	7
3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości.....	13
4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć.....	15
5. Opis i charakterystykę obszarów o szczególnym znaczeniu.....	16

1. Charakterystyka miejscowości

Miejscowość Żurobice to wieś położona na południu w województwie podlaskim, w powiecie siemiatyckim, na terenie gminy Dziadkowice. Wieś położona jest przy drodze krajowej nr 19, około 90 km od Białegostoku.

Mapa 1.1 Położenie miejscowości Żurobice

W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa białostockiego.

Miejscowość wraz z koloniami liczy 409 mieszkańców, która zamieszkuje dwie tak zwane części: Żurobice i Żurobice Małe. Są to nazwy własne, które towarzyszą miejscowości od lat.

Żurobice były w przeszłości wsią królewską. Należała ona do starostwa mielnickiego. W Mielniku rezydował starosta królewski, czyli urzędnik zarządzający tymi dobrami królewskimi. Żurobice były duże i dobrze rozwinięte gospodarczo. Od początku mieszkali tu chłopci białoruscy, którzy posiadali własną cerkiew. Nazwa wsi ma pochodzenia białoruskie, pochodzi od słowa żurob. Pierwsze dane o istnieniu Żurobic pochodzą z 1528 roku i zapisano je cyrylicą, zapewne sama wieś istniała już dużo wcześniej. Istniał tu przywilej wójtostwa, została więc lokowana na prawie niemieckim, zapewne za czasów królowej Bony. W 1536 roku przywilej wójtostwa nadano Piotrowi Borychowskiemu chorążemu drohickiemu. Wieś była zorganizowana na prawie niemieckim. Chłopi mieli ściśle określone prawa i obowiązki, dzierżawili ziemię opłacając czynsz. Mieli prawo wychodu, czyli prawo odejścia ze wsi po spełnieniu pewnych obowiązków. Na czele wsi stał sołtys (zwany też wójtem) posiadający to stanowisko na prawach dziedzicznych. Wójt miał prawo zakładania karczem, jatek. Przysługiwało mu prawo do 1/6 części z czynszów i 1/3 z opłat sądowych. Bardzo ważnym uprawnieniem było przewodniczenie sołtysa w ławie wiejskiej, czyli w sądzie wiejskim. Szczegółowe dane o Żurobicach pochodzą z 1580 roku i ówczesnego spisu podatkowego. Z opisu wynika, iż była to bardzo duża wioska, licząca ponad 100 łanów, czyli ponad 1 600 ha. Mieszkała tu duża grupa chłopów, przynajmniej 200 rodzin. Notowano też licznych rzemieślników wiejskich. Była to największa miejscowość w okolicy. Miejscowa ludność prawosławna posiadała własną cerkiew. Mieściła się ona pierwotnie na południe od zabudowań wiejskich. Nosila wezwanie Św. Michała Archaniola. Według danych z 1591 roku miejscowa parafia miała 2 włóki ziemi, jednego duchownego (popa) i jeden obiekt sakralny. Nie wiadomo dokładnie kiedy powstała ale, wiadomo, że istniała już w 1576 roku. Wsie królewskie często były dzierżawione, na przykład w drugiej połowie XVII wieku Żurobice użytkował Jan Stanisław Szymanowski, skarbnik sochaczewski, następnie Kazimierz Karski, łowczy podlaski. Gdy poszczególne wsie starostwa nie były dzierżawione podlegały bezpośrednio starostwu. Starostą był szlachcic wyznaczony przez króla. Wsie królewskie uciertały bardzo w czasie wojny ze Szwecją (1655-1660). Obie strony uważały takie wioski za swoją własność i same wybierały sobie żold. Życie chłopów w ówczesnej Polsce było dosyć ciężkie, mimo że ich status materialny był czasem większy niż mieszkańców sąsiednich zaścianków szlacheckich, nie dysponowali osobistą wolnością. Grunty były tylko przez nich dzierżawione, o wielu aspektach ich życia decydował starosta lub dzierżawca. Jednak chłopci królewscy mieli określone w dokumentach starostwa prawa i obowiązki. Określano tam wymiary ich powinności, danin, robocizn, czego nie było we

wsiach chłopskich - prywatnych. W razie gwałcenia ich prawa mieli prawo odwołania się do sądów referendarskich. Na szczęście mieszkańcy Żurobic nie często mieli powody do skarg na swoich panów.

Do 1795 roku Żurobice stanowiły własność królewską, zarządzaną przez starostów lub dzierżawców. Następnie stała się carską wsią rządową, aż do czasów uwłaszczenia w 1861 roku. Wioska zajmowała bardzo duży obszar. Według danych z końca XIX wieku Żurobice była to wieś i obręb leśny, w powiecie bielskim, guberni grodzieńskiej, w 4 okręgu polskim, w gminie Siemiatycze. Chłopi uprawiali tu 947 dziesięcin ziemi (w tym 125 dziesięcin łąk i pastwisk). Wokół rozciągały się lasy liczące 1 594 dziesięciny należące do obrębu leśnego Żurobice. W czasach II Rzeczypospolitej Żurobice włączono do gminy Kąty. W 1921 roku wioska liczyła 88 domów i 438 mieszkańców, wśród nich 148 katolików, 263 prawosławnych i 27 Żydów. Prawosławni w większości podali narodowość białoruską (250 osób). Mieszkańcy zajmowali się głównie rolnictwem, pracowali też przy wyrębach okolicznych lasów. W okresie międzywojennym w Żurobicach notowano zakład zajmujący się przerobem drzewa Sz. Płotnickiego. Brak danych o większej własności ziemskiej w tej miejscowości, jednak w archiwum w Białymstoku zachowały się dokumenty na temat parcelacji z 1946 roku. Zabytkiem Żurobic (stan z połowy lat '90 XX wieku) jest cerkiew pod wezwaniem Św. Michała Archanioła, stanowiąca filię parafii z Żerczycach. Pierwotnie znajdowała się na południe od wsi, została przeniesiona w 1805 roku w obecnie miejsce. Rozbudowano ją w 1953 roku. Jest orientowana, drewniana o konstrukcji zrębowej. Ma prostokątny korpus z trójbocznie zamkniętą częścią ołtarzową, poprzedzoną od zachodu prostokątnym przedsionkiem i dostawioną w 1953 roku kwadratową dzwonnica przekształconą w wieżę. Pokryta jest ośmiobocznym hełmem. Wewnątrz znajduje się barokowa ikona (Deesis) z przełomu XVII i XVIII wieku, druga ikona (św. Michał Archanioł) pochodzi z drugiej połowy XVIII wieku. Są też dwie ikony (jedna na drugiej - przybita) z tematem św. Mikołaja Cudotwórcy z XVII (starsza) i XVIII wieku. Piątą ikoną przedstawia Chrystusa w otchłani z XVII wieku naklejona na deskę. Szóstą ikoną jest „cudowne nakarmienie św. Onufrego z XVII wieku, została ona w XIX wieku całkowicie przemalowana. Jest też ikona przedstawiająca św. Mikołaja oraz ósma ikona ze św. Michałem Archaniołem z końca XVIII wieku. Do zabytków należą też dwa fretrony z XVIII i pierwszej połowy XIX stulecia. Zachował się też całun z 1828 roku malowany na płótnie i chorągwie, jedna z nich została ofiarowana przez Matwieja Kucharczuka z 1860 roku. Notuje się również krucyfiks procesyjny z XVIII wieku i krzyż ołtarzowy z drugiej połowy XIX wieku oraz ewangeliarz z 1838 roku.

Dominatem przestrzennym jest drewniana cerkiew p.w. Św. Michała.

Położenie miejscowości jest skupione wzdłuż głównej drogi. Zabudowa skupiona zagrodowa w większości drewniana. Wśród domostw można znaleźć zabudowania drewniane z XIX/XX wieku.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

Sołectwo Żurobice bezpośrednio sąsiaduje z kompleksem leśnym lasów państwowych Nadleśnictwo Nurzec, w którym nieopodal miejscowości wyodrębniony jest kompleks leśny z drzewostanem naturalnym o nazwie „Kadłub-Żurobice”. W kompleksie tym spotkać można rzadkie już gdzie indziej rośliny takie jak: widłaki, konwalie, zawilec gajowy, żurawina, trawa żubrowka, borówka brusznica a zbierać można wszystkie gatunki grzybów, spotkać można tam również siedliska ptactwa (bocian czarny, słonka, bekas, derkacz, cietrzew, czapla, sowa a nawet orzeł bielik i sokół wędrowny) oraz zwierzynę łowną (zając, sarna, dzik, łось, jelen, borsuk, kuna leśna a nawet gronostaj.

We wsi znajdują się różnego rodzaju stawy, oczka wodne, rowy melioracyjne a niedaleko wsi wybija źródło, z którego swój początek bierze rzeczka „Leśna”. Przez wyznawców prawosławia źródło to jest czczone i uznawane za miejsce święte.

W miejscowości Żurobice znajduje się drewniana cerkiew filialna cmentarna prawosławna pod wezwaniem św. Michała, XVIII, nr rej.:A-47 z 25.11.1966 oraz *drewniane zabudowania z XIX / XX wieku.*

Zabytkowa zrębowa cerkiew p. w. św. Michała przeniesiona na obecne miejsce w 1805 roku. Była ona pierwotnie usytuowana na południe od zabudowań wsi. W 1953 roku rozbudowana o wieżę. Wewnątrz ikony barokowe i klasycystyczne. Obiekt został zapisany do rejestru zabytków pod nr: A-47 z 25.11.1966r.

Cerkiew ta istniała już w XVI w. Ze źródeł pisanych dowiadujemy się, że w 1662 roku, a jej fundatorem była Helena Połubińska - księżna moskiewska, która na uposażenie przekazała 2 włóki gruntu.

Organem stanowiącym we wsi jest zebranie wiejskie. Organem wykonawczym jest Rada Sołecka.

Występuje tu mieszanina kulturowo-wyznaniowa, ponieważ wieś zamieszkują katolicy i prawosławni. Mieszkańcy żyją w pełnej symbiozie i tolerancji. Wszyscy razem uczestniczą w życiu i wydarzeniach wsi typu: święta i uroczystości (wesela, chrzciny czy pogrzeby). Teren wsi wchodzi w skład dwóch parafii- Dziadkowice (Parafia Rzymsko- Katolicka), Zerczyce (Parafia Prawosławna).

W Żurobicach istnieje też *kaplica katolicka*, dojazdowa zorganizowana w zaadaptowanym budynku mieszkalnym, staraniem ks. Józefa Barszczewskiego należąca do Parafii Trójcy przenaświętszej w Dziadkowicach.

Sołectwo posiada dość duży budynek świetlicy wiejskiej, w którym siedzibę ma również miejscowa Ochotnicza Straż Pożarna, Klub Rolnika i Folklorystyczny Zespół „ Kalina”.

Zespół Folklorystyczny „Kalina” został powołany z inicjatywy mieszkańców wsi Żurobice 10 lutego 1987 roku. Już w kwietniu odbył się pierwszy występ entuzjastycznie przyjęty przez mieszkańców gminy. Od tego czasu „Kalina” bierze udział we wszystkich znaczących wydarzeniach kulturalnych na Podlasiu. Jest również uczestnikiem wielu wydarzeń kulturalnych o znaczeniu krajowym. 5 czerwca 1991 roku specjalnie ułożoną piosenką witała „Kalina” w Białymstoku Ojca Świętego Jana Pawła II. 19 grudnia 1996 roku. Warszawski Ośrodek Telewizyjny realizował interesujący program o działalności zespołu. W 2004 roku „Kalina” wraz z innymi zespołami reprezentowała województwo podlaskie na Dożynkach Prezydenckich w Spale. W czerwcu 2005 roku „Kalina” występowała na Placu Zamkowym w Warszawie podczas Prezentacji Gmin Wiejskich Województwa Podlaskiego. „Kalina” zawsze chętnie występuje prezentując stare ludowe piosenki wyszukiwane w podlaskich wsiach.

Świetlica wiejska wykorzystywana jest również jako miejsce spotkań, czy też zebrań lokalnych, a także zajęć i imprez integrujących mieszkańców wsi. Za budynkiem znajduje się plac, który w dużej części zagospodarowany jest na boisko dla miejscowej drużyny „Żuraw-Żurobice” i jako plac zabaw dla dzieci.

Funkcjonuje tutaj również *Ochotnicza Straż Pożarna w Żurobicach*. W 2009 roku otrzymali od lokalnej społeczności sztandar z napisem „Bogu na chwałę, ludziom na ratunek, który został w 2010 roku poświęcony. Jednostka powstała w 1943 roku przez Józefa Rysiuk i Bolesława Jarockiego. W skład Ochotniczej straży pożarnej wchodzi 38 strażaków łącznie z

honorowymi, dysponują pełnym wyposażeniem dodatkowym oraz samochodem gaśniczym na podwoziu magirus.

Miejscowość jest *zwodociągowana* i podłączona do ujęcia wody Hornowo, niestety nie ma jeszcze kanalizacji i gazociągu, większość mieszkańców korzysta z butli gazowych i paliw stałych do ogrzewania. Dostęp do Internetu przede wszystkim za pomocą neostrady oraz telefonii komórkowej.

Tutejsza ludność w większości utrzymuje się z *rolnictwa*, a niewielka część z pracy w mieście. W sołectwie Żurobice rozwinięta jest *hodowla kur brojlerów*, dlatego też występują tu budynki rolnicze do tego typu produkcji. Nieopodal wsi przy drodze nr 19 znajduje się *prywatna masarnia* „Tawbid” produkująca smaczne i zdrowe wędliny. Zajmują się produkcją i wyrobem wędlin, produkcją mięsa mielonego, rozbiorem póltusz. W ofercie: wieprzowina, wołowina, drób, kielbasy, wędzonki, pieczenie, wyroby podrobowe, mielonki, polędwice, schaby, balerony, boczki, wędliny drobiowe.

We wsi znajduje się *zlewnia mleka*, dwa sklepy spożywcze, zakład wymiany opon samochodowych, firma przewozowa i jedyny w całym kraju Klub Rolnika (z małym sklepikiem).

Ponadto w Żurobicach znajduje się Leśnictwo Żurobice w Obrębie Siemiatyckim Nadleśnictwa Nurzec, która zajmuje usługami z zakresu gospodarki leśnej.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości.

Silne strony:

- interesujące zabytki,
- dobre połączenie komunikacyjne,
- aktywność społeczna,
- współpraca z ościennymi wsiami,
- dobra współpraca z gminą i starostwem,
- sieć wodociągowej;
- Ochotnicza Straż Pożarna;
- bogata historia miejscowości;
- Cerkiew Prawosławna p.w. Św. Michała;
- Zespół Folklorystyczny „Kalina”.
- brak zakładów produkcyjnych zanieczyszczających środowisko,
- dobry stan środowiska naturalnego
- wzrastająca świadomość ekologiczna;
- telefonizacja miejscowości.
- mała opłacalność produkcji rolnej.

Słabe strony:

- brak kanalizacji i sieci gazowej,
- słaby stan nawierzchni dróg lokalnych,
- bezrobocie,
- brak reklamy promującej miejscowość,
- brak stałego dostępu do internetu,
- brak uzbrojonych terenów inwestycyjnych.
- niekorzystne tendencje demograficzne
- niski poziom dochodów ludności
- gospodarka odpadami
- dużo pokryć dachowych z eternitu
- niedostateczna polityka promocyjna gminy

Plan Odnowy Miejscowości Zurobice

Szanse:

- estetyzacja zagród (możliwość pozyskania funduszy europejskich na poprawę infrastruktury wiejskiej),
- tworzenie bazy agroturystycznej dla dużych miast,
- rozwój internetu,
- rozwój agroturystyki
- możliwość pozyskania środków pozabudżetowych, w tym fundusze unijne dla mieszkańców;
- dopłaty rolnicze;
- zasiedlanie się młodych, przedsiębiorczych osób;
- moda na zamieszkanie „za miastem” na terenach mało-zaludnionych;
- wzrost gospodarczy
- dobre warunki klimatyczne
- wzrost ilości turystów przyjeżdżających do Polski
- rosnący popyt na zdrową żywność.

Zagrożenia:

- bezrobocie,
- przestępczość,
- nałogi,
- narastanie problemów socjalnych,
- brak liderów we wsi,
- niewłaściwa polityka rządu dotycząca rolnictwa i obszarów wiejskich,
- niska świadomość społeczeństwa.
- migracja ludzi do miast, w tym młodych i przedsiębiorczych
- niski przyrost naturalny
- brak zainteresowania terenem inwestorów zarówno krajowych jak i zagranicznych
- wyludnianie miejscowości;
- duża konkurencja w pozyskaniu funduszy zewnętrznych, w tym funduszy strukturalnych;
- ubożenie społeczeństwa;
- niestabilne przepisy prawne.

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć

Lokalna społeczność wsi Żurobice w okresie 7 lat obecnie zaproponowała przeprowadzić inwestycję związaną z remontem zabytkowej Cerkwi p.w. św. Michała w Żurobicach.

Jest to miejsce spotkań zarówno lokalnej społeczności, jak i całej Parafii Prawosławnej.

Remont zabytkowej Cerkwi p. w. Św. Michała w Żurobicach

Celem planowanej inwestycji jest *zwiększenie atrakcyjności wsi oraz ochrona dziedzictwa kulturowego miejscowości przyczyniająca się do wzrostu atrakcyjności obszarów wiejskich wsi Żurobice*

Przeznaczenie obiektu jest związane z obrzędami religijnymi: modlitwy wiernych, nabożeństwa, miejsca kultu i pielgrzymek. Jednakże ze względu na swój charakter stanowi również miejsce spotkań mieszkańców wsi Żurobice jak i całej parafii. Jest również miejscem wycieczek turystycznych.

Realizację inwestycji przewidziano na lata: **2011 – 2012**

Kwota końcowa inwestycji **693.672,44 zł brutto**, z czego

- **500.000,00 zł** dofinansowanie w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” Poakcesyjnego Programu Wsparcia Obszarów Wiejskich
- **193.672,44 zł** środki własne parafii (fundusz kościelny)

W ramach realizacji inwestycji zaplanowano:

- wykonanie podmurówki
- wymiana podwalin
- szalówka na zewnątrz
- wykonanie opaski wokół cerkwi
- remont dachu
- wymiana stolarki okiennej
- utwardzenie części terenu
- remont schodów zewnętrznych

5. Opis i charakterystykę obszarów o szczególnym znaczeniu

W miejscowości Żurobice obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenie potrzeb mieszkańców jest teren z budynkiem świetlicy wiejskiej, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych. Odbywają się tutaj zebrania wiejskie, zajęcia i imprezy integrujące mieszkańców wsi, spotkania zespołu folklorystycznego „Kalina” i Ochotniczej Straży Pożarnej. Za budynkiem znajduje się plac, który w dużej części zagospodarowany jest na boisko dla miejscowej drużyny „Żuraw-Żurobice” i jako plac zabaw dla dzieci.

ZAŁĄCZNIK NR 3
DO ZARZĄDZENIA NR 2/10
WÓJTA GMINY DZIADKOWICE
Z DNIA 21 GRUDNIA 2010 R.

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY Dziadkowice
Z DNIA**

**w sprawie zaciągnięcia kredytu na wyprzedzające finansowanie działania
finansowanego w ramach Programu Obszarów Wiejskich**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit c i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337 z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218 z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 233, poz. 1458 z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241 z 2010 r. Nr 28 poz.142 i poz.1465, Nr 106 poz.675) oraz art. 89 ust 1, pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z 2010 r. Nr 28 poz.146, Nr 96, poz.620, Nr 123, poz.835, Nr 152 poz.1020), Rada Gminy Dziadkowice uchwala co następuje:

§ 1. Postanawia się zaciągnąć kredyt na wyprzedzające finansowanie w ramach Programu Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 na zadanie „Budowa boiska do piłki nożnej wraz z obiektami towarzyszącymi „ w kwocie 150.849 zł (słownie: Sto pięćdziesiąt tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć złotych

§ 2. Spłata kredytu nastąpi w 2011 r. ze środków budżetowych po otrzymaniu środków z PROW.

§ 3. 1. Zabezpieczeniem spłaty kredytu ze strony Gminy będzie weksel in blanco.

2. Upoważnia się Wójta Gminy Dziadkowice do popisania weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Adam Cwalina